

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14022/2022
04.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужила АА и ББ, обе из ... чији је заједнички пуномоћник Горан Белић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Томислав Ивановић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Милан Нирнбергер, адвокат из ..., ради утврђења ништавости завештања, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3350/21 од 23.12.2021. године, у седници одржаној 04.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3350/21 од 23.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3350/21 од 23.12.2021. године

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3350/21 од 23.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужила и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 57/15 од 22.02.2021. године у ставу првом изреке којим је одбијен тужбени захтев тужила да се утврди да је ништаво завештање које је сачинио пок. ДД, бив. из ... 09.08.2013. године, а које је проглашено на рочишту одржаном 29.08.2014. године у оставинском поступку број О 2006/14 пред Другим основним судом у Београду, те да се заоставштина пок. ДД преминулог ...2014. године расправи по закону, као неоснован. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што су обавезане тужиле да солидарно туженом накнаде трошкове парничног поступка у укупном износу од 234.707,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужила за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени

Врховног касационог суда потребно да се размотре питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости завештања пок. ДД сачињеног 09.08.2013. године пред сведоцима из разлога прописаних чланом 157. Закона о наслеђивању јер се ради о фалсификованом завештању. Оцена другостепеног суда о неоснованости тужбеног захтева због утврђене чињенице да је оставилац потписао завештање не одступа од правног схватања израженог у одлукама овога суда у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Указивање на другачију одлуку Врховног касационог суда не указује на потребу уједначавања судске праксе, с обзиром да је наведена одлука о основаности захтева заснована на другачијем чињеничном стању и другачијем тужбеном захтеву, пошто се у том поступку тражи поништај (рушљивост) завештања које је ништаво, што је у супротности са тужбеним захтевом постављеним у овој парници. Стога не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП о прихватању одлучивања о поднетој ревизији, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужила није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости завештања поднета је 13.01.2015. године, а вредност предмета спора опредељена је износом од 10.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме је вредност предмета спора одређена у висини од 10.000,00 динара који износ не прелази динарску противвредност 40.000 евра то ревизија тужила није дозвољена сходно члану 403. став 3. ЗПП, због чега је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**